

**Posudek školitele
na doktorskou disertační práci JUDr. Václava Průchy
„Právo na spravedlivý trestní proces“**

Posuzovanou práci hodnotím jako velmi přínosnou a užitečnou. Za situace, kdy se v České republice připravuje celková rekodifikace trestního práva procesního, je velice žádoucí, aby problémy, o nichž tato disertační práce pojednává, byly teoreticky rozpracovávány a aby s nimi byla seznamována odborná veřejnost. Složité ústavněprávní a trestněprocesní problémy tzv. práva na spravedlivý proces nejsou prozatím v České republice dostatečně teoreticky rozpracovány a již z toho důvodu lze vysoce ocenit, že doktorand si toto nesnadné a náročné téma zvolil za předmět své disertační práce.

Autor se velmi důkladně seznámil s rozsáhlou domácí i zahraniční odbornou literaturou, kterou kriticky komparuje a analyzuje. Vychází přitom nejen z pramenů trestněprocesních, nýbrž též právně teoretických a právně filozofických. Kladem práce je hojné využívání judikatury Ústavního soudu České republiky a Evropského soudu pro lidská práva. V disertační práci uplatnil doktorand své rozsáhlé zkušenosti získané ve svém zaměstnání na státním zastupitelství.

Text je přehledně strukturován, má náležitou jazykovou úroveň. Ze způsobu zpracování je patrna značná autorská erudice, kterou ostatně doktorand prokázal v již dříve publikovaných statích.

Autorovi se podařilo během tvorby textu reagovat i na nejnovější prameny a některé velmi sporné teoretické a praktické problémy diskutované v současné době v souvislosti s potíráním nejzávažnějších druhů kriminality, např. terorismu (kupříkladu na velmi kontroverzní koncepci tzv. „Feindstrafrecht“, prezentovanou německým profesorem Günterem Jakobsem).

Vezmeme-li v úvahu složitost dané problematiky, je dosažený výsledek nepochybně pozoruhodný. Vysoce je třeba ocenit vysokou míru autorovy objektivity a střízlivosti. Doktorand nepodléhá jednostranným úsudkům, vždy kriticky zvažuje všechna pozitiva i negativa nabízejících se řešení, nikdy nezastírá jejich úskalí a

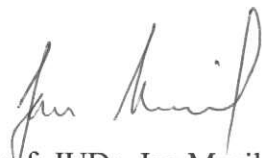
nesnadnost. Tam, kde dosažený stav poznání neumožňuje dospět k jednoznačným závěrům, ponechává autor otevřený prostor pro další žádoucí diskuzi.

Je samozřejmé, že s některými názory, vyslovenými v práci, lze polemizovat; to však vyplývá ze samotné rozporné povahy tématu, nikoliv z vad tohoto díla. Domnívám se, že práci nelze vytknout žádná závažná věcná ani formální pochybení.

Doporučuji, aby se autor při obhajobě podrobněji vyjádřil k otázce tzv. *testu proporcionality*, používaného často v judikatuře evropských ústavních soudů a Evropského soudu pro lidská práva při posuzování intenzity zásahů do lidských práv v závislosti na legitimním zájmu účinné ochrany společnosti před závažnou kriminalitou.

Závěrem mohu konstatovat, že doktorand v disertační práci prokazuje schopnost a připravenost k samostatné činnosti v oblasti výzkumu a že práce obsahuje původní výsledky. Protože jsou splněny požadavky stanovené v § 47 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů, **navrhuji, aby JUDr. Václavu Průchovi byl po úspěšné obhajobě udělen akademický titul „doktor“ (Ph.D.).**

V Praze dne 17. září 2008.

prof. JUDr. Jan Musil, CSc.